1-67 birlikte Ayrıca 8'de 1 yarı

1
67

ZAMAN PAZAR
18 TEMMUZ 2010 PAZAR
SAYI: 190

Bu sıcaklarda neler yapılmaz?

02

Doğu'nun bütün köylerine bir 'Sevinç' gerek

Trabzonlu Sevinç Uyar, 26 yıldır Diyarbakır'ın köylerinde öğretmenlik yapıyor. Buna ablalık, annelik desek daha doğru olacak! Sevinç öğretmen, mümkün olsa da kopyalayıp bütün Anadolu köylerine dağıtsak diyeceğiniz sevecen ve cevval bir Laz kızı.

8

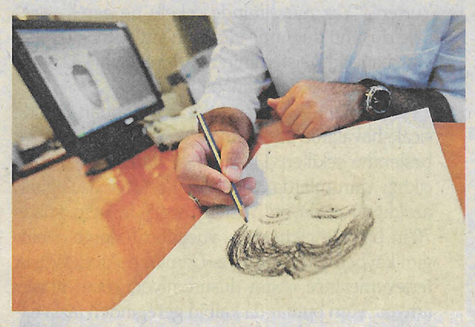

Çizdiği robot resimler bir gün iyi para edecek

İstanbul Emniyeti'nde, robot resim çizen 4 polis memurundan biri olan Halil İbrahim Bulut, karakalem çalışmasıyla göz dolduruyor. Aslında o bir heykeltıraş. Biyoloji mezunu olan Kadir Saydam ise en çok kemerli burunluların robot resimlerini çizerken zorlandığını söylüyor. Emniyet müdürlüğünde her yıl 60-70 robot resim çiziliyor, bu yıl ise 6 ayda 40 çizim yapılmış.

4

Hangi partiye hangi şarkı yakışır

12 Eylül'de yapılacak referandum için geriye sayım başladı. AK Parti, referandumda 'neden evet' denileceğine dair bir kampanya ile süreci hızlandırdı. CHP, MHP ve BDP'nin hazırlıkları ise devam ediyor. Partiler arasında en büyük yarış yine şarkılar konusunda olacak. MHP, kampanyasını Barış Manço'nun "Hayır, Hayır, İnanmıyorum Sana" şarkısıyla yürütmeyi planlıyordu ama vârislerinden izin çıkmadı. Peki partilerin şarkı seçimi nasıl olacak? Hangi partiye hangi şarkı yakışır?

9

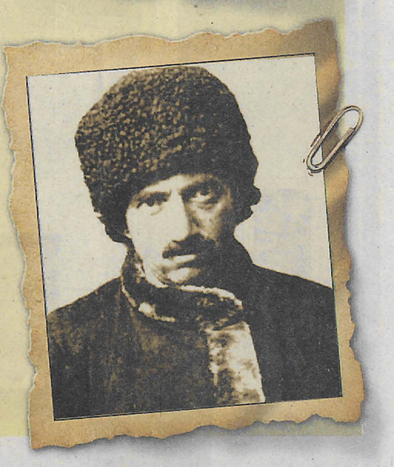

Bediüzzaman Said Nursi'nin hayatı belgesel oldu

BU BELGESEL ÇOK KONUŞULACAK

Bediüzzaman Said Nursi'nin hayatı kapsamlı bir belgesele konu oldu. Çekimleri altı yıl süren 'Yolcu', Kalan Müzik tarafından DVD formatında yayınlandı. Yaklaşık 3 saat süren belgeselde Bediüzzaman ile ilgili birçok bilinmeyen ayrıntı ilk kez ortaya çıkıyor. Çok sayıda fotoğraf, belge ve röportajın yer aldığı, Mahir Günşiray'ın seslendirdiği belgesel, görselliği ve müziği ile de etkileyici. Yönetmen Kenan Beysülen, "Bediüzzaman'ın hayatını ve fikriyatını efsanelerden arındırıp onu hem taraftarlarına hem de muhaliflerine doğru anlatmayı amaçladık." diyor. **MURAT TOKAY'IN HABERİ SAYFA 6-7'DE**

Kenize Murad: Erdoğan, bana 'neden Türkçe bilmiyorsun?' diyor

Padişah V. Murad'ın torunu yazar Kenize Murad'ı, dünya Saraydan Sürgüne adlı kitapla tanıdı. Kitap, Fransa'da 3 milyon sattı, 22 dile çevrildi. Yılda en az bir kez Türkiye'ye gelen Murad, en çok 'Neden Türkçe bilmiyorsunuz?' sorusuna içerliyor. "Biz sürgün edildik ve annem, ben bir yaşındayken vefat etti. Fransız bir aile tarafından yetiştirildim. Köklerimi bulmak için çok çaba sarf ettim." diyen Murad, zor günler geçirdiğini söylüyor: "Hostes lik yaptım, operada bilet sattım, çocuk baktım. Erdoğan bile 'Neden Türkçe konuşmuyorsun? Amcan, Osman Ertuğrul Efendi çok güzel Türkçe konuşuyordu.' dedi." **SEVİNÇ ÖZARSLAN'IN RÖPORTAJI SAYFA 11'DE**

5 ADD'ye nasıl girdim; nasıl çıktım? Ahmet Turan Alkan
10 Sevr'i tartışmak... Mustafa Armağan
8 Tablodan kaçan körler A. Ali ural

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ

1877'DE Bitlis'in Hizan ilçesine bağlı İsparit beldesinin Nurs köyünde dünyaya gelen Said Nursi, 23 Mart 1960'ta Şanlıurfa'da vefat etti.
83 YILLIK ömrünün büyük bir kısmı sürgünde, esarette ve hapiste geçti.
SAİD NURSİ hakkında 700 civarında kamu davası açıldı. 1926'dan 1960'a rejim aleyhtarı olmak ve gizli cemiyet kurmakla itham edilen Said Nursi, bu suçlamalardan beraat etti.
RİSALE-İ NURLAR hakkında 1.500 dava açıldı.
ESERLERİ bugün yaklaşık kırk dile çevrilmuş durumda. Nur Risaleleri, Türkiye'de en fazla satılan eserler arasında yer alıyor.
SAİD NURSİ sağlığında talebelerine ve sevenlerine, öldüğünde kabrinin yerinin bilinmemesini tavsiye etti. Ölümünün ardından Urfa'da toprağa verilen Nursi'nin naaşı 27 Mayıs 1960'taki askeri darbeden sonra Milli Birlik Komitesi tarafından kabrinden çıkarılarak Isparta'ya götürüldü. Talebeleri de Nursi'nin naaşını Isparta'daki mezarından gizlice kaldırarak başka yere defnetti. Mezar yerini yakın talebeleri dışında kimse bilmiyor.

BEDİÜZZAMAN'IN YOLCULUĞU BELGESEL OLDU

MURAT TOKAY

"Peygamberler şehri Urfa'da, Balıklıgöl'ün hemen yanında bir mezar yeri var. Buranın ortasında ise boş bir mezar. Bir yolcunun kabri burası. Yolculuğunu ölümünden sonra bile sürdürmüş bir yolcunun... Bu belgesel, işte o yolcunun uzun ve meşakkatli yol hikâyesini anlatıyor." Bediüzzaman Said Nursi'nin hayatının anlatıldığı Yolcu isimli belgesel, bu cümlelerle başlıyor. Yaklaşık 3 saat süren belgesel, Said Nursi'nin ayak izlerini takip ederek ilerliyor.

Bu hafta içinde DVD olarak satışa sunulan belgeselin yapımcısı Kalan Müzik ve Karşı Film. Filmin yönetmeni Yusuf Kenan Beysülen, metin yazarı Cemalettin Canlı. Mahir Günşiray'ın seslendirdiği belgeselin müziğinde Aria, Engin Arslan ve Ayşe Önder imzası var. Belgesel filmin bir yıl sonra bir televizyon kanalında gösterilmesi planlanıyor.

Bediüzzaman'ın talebelerinden Mehmet Fırıncı'nın, "Çok güzel bir belgesel olmuş. Çekenleri takdir ediyorum." diye övdüğü çalışma, 6 yıllık bir çabanın ürünü. Film, üç bölüm halinde çekilmiş. Bölüm başlıkları Eski Said, Yeni Said ve Üçüncü Said adlarını taşıyor. Said Nursi'nin doğumuyla başlayan belgesel, onun hayat serencamını ve fikirlerini anlattığı gibi yaşadığı döneme de ışık tutuyor. Bediüzzaman'a dair çok az görsel malzeme olduğu için belgeselde Osmanlı'nın son dönemi ve Cumhuriyet'in ilk yıllarına ait siyah beyaz görüntülerden faydalanılmış. Said Nursi'nin de içinde yer aldığı bir heyetle Makedonya gezisine çıkan Sultan Reşat'ın o seyahatinin görüntüleri ilk kez kamuoyuna sunuluyor. Makedonya ile uzun yazışmalar sonrası bu 2-3 dakikalık görüntüler elde edilmiş.

Belgeselde devlet arşivlerinden Bediüzzaman'la ilgili birçok belgeye ulaşılmış. Bu belgeler içinde Afyon Cezaevi tutuklu defterindeki kayıt dikkat çekiyor. Said Nursi'nin defterde suçu "Dini hassasiyatı alet ederek cemiyet kurmak" olarak gösteriliyor. Aynı sayfada yer alan diğer tutukluların suçları ise çalmak, zorla ırza geçmek, adam öldürmek, zorla kız kaçırmak...

Yeni tanıklara ulaşıldı

Said Nursi ile ilgili tanıklıklar ve hatıralar Yolcu'da geniş yer tutuyor. Mustafa Sungur, Abdullah Yeğin, Abdülkadir Badıllı, Mehmet Fırıncı gibi talebelerinin yanı sıra naaşının Isparta'ya naklinde görev alan bir pilot astsubayın ve Bediüzzaman'ın cenazesinin Isparta Şehir Mezarlığı'na defnine şahitlik eden erin konuşmaları, belgeselde yeni unsurlar olarak öne çıkıyor. Talebesi Ali Çavuş'un Said Nursi'nin bir milis subayı olarak Bitlis'te cephede savaşırken yaralandığı sahneyi anlattığı ses kaydı da ilk kez belgeselle gün yüzüne çıkıyor. Yine Bediüzzaman'ın Rusya'da Volga Nehri'nin kıyısındaki esir günlerine şahitlik eden, o zaman 12 yaşında olan Ayşe Apa'nın hatıraları dikkat çekiyor. 2005'te görüşülen Ayşe Apa, bugün hayatta değil.

Yolcu belgeselinin DVD'si bu hafta satışa sunuldu.

Can Dündar'la gündeme geldi

Bediüzzaman belgeselinin çekileceği, medyada ilk kez Can Dündar ismiyle gündeme gelmişti. Filmin yönetmeni Beysülen, bu durumu, "1998 yılından beri yapmayı arzuladığımız bir çalışmaydı. Projeye Can Dündar'la başladık." diye açıklıyor. Sonrasında yaşananları işe söyle ifade ediyor: "Can Dündar, projeden ayrılmak zorunda kaldı. NTV'de programa başladı. Mustafa projesi karşısına çıktı. Biz de 'Sen içine giremiyorsun. Bu işi biz sürdürelim' dedik. Projeyi üstlendik."

Beysülen, filmin çekirdek kadrosunun 10-15 kişi olduğunu, yalnız yükü kendisinin ve Cemalettin Canlı'nın sırtladığını söylüyor. Metin yazarı Canlı ise Yolcu'yu "Bütün Nur talebeleri yardımcı oldu. Haddinden fazla kolektif bir çalışma." diye anlatıyor. Yarım kalan projenin Kalan Müzik'in sahibi Hasan Saltık'ın katkısıyla tamamlandığının altını çiziyor ikili.

Filmde imzası bulunan Yusuf Kenan Beysülen ve Cemalettin Canlı, kendilerini solcu olarak tanımlıyor. "Said Nursi'ye ve Nur cemaatlerine mesafemiz sıfır noktasındaydı. Bildiklerimiz genel geçer şeylerdi. Bildiklerimizin de çoğunun önyargılı olduğunu bu süreçte gördük." diyen ikili, uzun yıllar Can Dündar'la çalışıp birçok belgesele imza atmışlar. Said Nursi belgeseline nasıl girdiklerini ise şöyle anlatıyorlar: "Biz Lanetliler Bahçesi üst başlığında bir dizi belgesel çekecektik. Türkiye'de bir dönem lanetlenmiş kişilerin; örneğin Mehmet Akif'in, Çerkes Ethem'in, Refik Halid Karay'ın hayat hikâyelerini belgesel yapacaktık. Bir sürü yere götürdük projeyi ama kabul görmedi. Biz de kendi imkânlarımızla Said Nursi belgeseli ile bir adım atmış olduk."

"Nur cemaatlerinin bu süreçte nasıl bir rolü oldu?" sorumuza şöyle cevap veriyorlar: "Bu bizim projemiz. Ama Nurcularla temasımız oldu. İstanbul İlim ve Kültür Vakfı, Risale-i Nur Enstitüsü ile irtibat halindeydik. Said Nursi'nin birçok talebesiyle görüştük. Ellerindeki belge, doküman ve fotoğrafları bizim istifademize sundular. Tanıklarla görüşmemize yardımcı oldular."

Cemalettin Canlı, yaklaşık bir yıl Said Nursi'nin eserlerini okumuş. Said Nursi ile ilgili yayımlanmış kitapları incelemiş. Bu süreçte kelam, fıkıh, hadis öğrenmiş. Belgesel ekibi Bediüzzaman'ın doğduğu köyden başlayarak iz bıraktığı bütün yerleri dolaşmış. İstanbul, Ankara, Siirt, Mardin, Bitlis, Doğubayazıt, Van, Burdur, Emirdağı, Afyon, Barla, Isparta, Eskişehir, Kastamonu, Rusya... "Said Nursi'nin ayak bastığı her yere gitmek istedik. Aşağı yukarı gittik. Tanıklar bulduk. Çekimler yaptık." diyorlar.

Sol fikre yakın şeyler var

Yönetmen Yusuf Kenan Beysülen, Said Nursi'yi tanımaya başladıkça bazı noktalarda kendilerine yakın bulduklarını söylüyor: "Bugünün sorunlarının o gün de yaşandığını, tartışıldığını görüyoruz. Bediüzzaman'da kamusal alan-özel alan tartışmasını gördük, şaşırdık. Namaz kılarken evi basıldığında diyor ki: 'Sen benim evime giremezsin. Burası özel alandır.' Münazarat'ta çok kültürlülük ve çok kimliklilikten bahsediyor. 'Bir arada yaşamayı öğrenmeliyiz.' diyor. Bunlar beni etkileyen şeylerdi. Sol fikre yakın şeyler. Çok hoşuma gitmişti." m.tokay@zaman.com.tr

FOTOĞRAF: MUSTAFA KIRAZLI

Belgeseli bütün gruplara izlettik

Yusuf Kenan Beysülen (Yolcu'nun yönetmeni): Bediüzzaman'ı insan olarak ortaya koyan bir belgesel çektik. Kaynaklarda steril bir anlatım vardı. Biz Said Nursi'yi tarihsel bağlamı içinde anlatmaya çalıştık. Osmanlı'yı, dünyayı, bölgeyi, bölge insanını anlattık. Bediüzzaman'ın mücadelesi, fikirleri o zaman yerli yerine oturuyor. Belgeseli birçok gruba izlettik. Nur cemaatleri, Kemalistler, soldan arkadaşlar... Olumlu tepkiler aldık. Kemalistlerin şaşırdıklarını gördük. Biz inandığımız bir şeyi yaptık. Said Nursi'ye tamamen objektif bir bakış var.

Kitabı eylülde çıkacak

Cemalettin Canlı (Belgeselin metin yazarı): Bu belgesel, Said Nursi'yi tanıyanlar ve tanımayanlar açısından önemli. Cemaatin içindeki ya da dışındaki insanlar eksik biliyorlar, yanlış biliyorlar. Biz Said Nursi'nin hayatını ve fikriyatını paralel anlattık. Bir arkeolojik kazı yaptık. Birçok belgeye, bilgiye ulaştık. Bunların bir kısmını belgesele taşıyabildik. Belgeselde anlatamadığımız bilgilerin de yer alacağı bir kitap çalışmamız olacak. Eylül ayında İletişim Yayınları'ndan çıkacak.

Bu belgesel bir ilk

Said Yüce (Barla Platformu Koordinatörü): Biz belgesele belge ve tanıklara ulaşılması konusunda destek verdik. Altı yılın sonunda metniyle, görsel yönüyle, içeriğiyle ve müziğiyle içimize sinen bir iş çıktı. Belgesele hakkaniyetle izleyen, yaklaşan bir kimsenin hangi görüşte olursa olsun 'bu taraflıdır' diyebileceğini tahmin etmiyorum. Bu belgesel bir ilk. Umarım ileride daha iyileri çekilir.

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ

Bazı insanların etkisi, kendilerinden uzun yaşar. Bediüzzaman Said Nursi onlardan biri... Bitlis'in ücra bir dağ köyünde başlayan yaşamında, 19. yüzyılı 20. yüzyıla bağlayan sancılı bir yolun yolcusu oldu... Osmanlı'nın yerini Cumhuriyet'e devretmesine ve iki dünya harbine tanıklık etti. İsyanlar, savaşlar, sürgünler, mahkemeler, esaretler gördü. 83 yıllık ömrünün ve yaşadığı devrin hikayesi 3 bölüm halinde belgesel olarak hazırlandı.

Belgeseli sevinçle karşıladık

Mehmet Fırıncı (Said Nursi'nin talebesi): Bu güzel çalışmayı Said Nursi hazretlerine bir vefa olarak değerlendiriyorum. Bu gibi çalışmaları sevinçle karşılaşıyoruz. Tebrik ediyorum, takdir ediyorum. Maalesef Bediüzzaman yıllarca çok yanlış tanıtıldı. Zamanının merhametsizliği onu kavrayamadı. Ona ve talebelerine çok zulmettiler. Çok şükür o devirler geride kaldı. Belgeselin bütünü güzel ancak bir iki noktanın tashihe ihtiyacı var. Üstad, Mardin'de Cemaleddin Afgani'nin talebelerinden birisiyle görüşmüş. İttihad-ı İslam noktasında onların geçmişteki sözlerini tasvip ettiğini söylüyor. Belgeselde Üstad'ın fikrî gelişiminin öncüllerinden birinin Afgani olduğu belirtiliyor. Bediüzzaman'ın onun fikirlerinden istifade ederek yoluna devam ettiği söylenemez. 'Benim üstadım Kur'an'dır' diyor. Bir de yanlış anlamaya müsait içtihat meselesi var. Üstad, içtihat kapısının açık olduğunu ama bu zamanda oraya girmek için altı mani olduğunu ifade ediyor. İnşallah insanlık bu tür belgesellerle Bediüzzaman'ın gerçek şahsiyetini ve eserlerini yakından tanıma imkânı bulacak.

Bu fotoğraf 1957 senesinde Isparta Tugayı'nda çekildi. Komutanların da hazır bulunduğu merasimin onur konuğuydu Bediüzzaman. Temel atma törenine Isparta halkının ilgisi büyüktü. Konuşmaların ardından Tugay Komutanı Feyzi Fırat Bey "Caminin ilk harcını Hocaefendi koysun" dedi. Said Nursi Bismillah diyerek temele ilk harcı koydu. Fotoğrafta Bediüzzaman, talebesi Zübeyir Gündüzalp ile birlikte görülüyor.

Nurs'tan, Volga kıyılarına 40 bin kilometre kat edildi

SAİD NURSİ'NİN ADIMLARININ PEŞİNDE: Belgesel ekibi 40 bin kilometre yol kat etti. 100'ü aşkın tanıkla röportaj yaptı. Çalışma 6 yıl sürdü. Güneydoğu köylerinden Volga kıyılarına dek uzanan geniş bir coğrafyada Bediüzzaman'ın adımları takip edildi. Yönetmen Beysülen'e göre belgesel Bediüzzaman'ın hayatını ve fikriyatını; rivayetlerden, menkıbelerden, efsanelerden arındırıp, onu hem taraftarlarına hem muhaliflerine doğru anlatmayı amaçlıyor. **SULTAN REŞAT'IN GEZİSİ:** Belgeselde Makedonya Devlet Arşivi'nden alınmış Sultan Reşat'ın Rumeli seyahatine ilişkin görüntüler yer alıyor. Bediüzzaman, 1911'de Sultan Reşat'ın yanında özel konuk olarak Rumeli gezisine katılmış. Padişah ve erkanı ile önemli görüşmelerde bulunmuş. Bu görüşmelerde Doğu'nun sorunları ve çözüm yollarına ilişkin projelerini anlatmış. **PİLOT ASTSUBAY VE ER ANLATIYOR:** Belgeselde Said Nursi'nin naaşını Urfa'dan Afyon'a götüren uçakta görevli olan Pilot Astsubay Kadir Özkartal'ın hatıralarına yer veriliyor. Yine Bediüzzaman'ın Isparta'da defninde görev alan erlerden biri olan Ahmet Çam, o günleri anlatıyor. **ATATÜRK'ÜN İMZASI VAR:** Belgeselde birçok belgeye de yer veriliyor. Medresetüz Zehra Bediüzzaman'ın eğitim projesiydi. Doğu'da kurulmasını istediği bu okulda Türkçe, Arapça ve Kürtçe eğitim yapılmasını istiyordu. Cumhuriyet'in başlangıcında bu konudaki teşebbüse, aralarında Mustafa Kemal ile İsmet İnönü'nün de bulunduğu 167 milletvekili imza vermişti. Ama proje hiçbir şekilde hayata geçirilemedi.

BASIN HEP TAKİPTE: Bediüzzaman'ın her gittiği yerde geniş ilgi görmesi ve kalabalıklar tarafından ziyaret edilmesi, ziyaretçilerinin arasında milletvekillerinin bulunması, gazetelerde sık sık haber oluyordu. Said Nursi'nin attığı her adım sıkı bir takibat altındaydı. Özellikle Ankara'ya gelişi dikkatle izleniyor, çeşitli spekülasyonlara konu teşkil ediyordu.

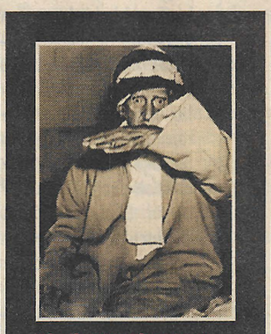

GİZLİCE ÇEKİLEN FOTOĞRAF: Yıl 1960. Yer İstanbul Piyer Loti Oteli. Foto muhabirlerinden biri, balkon camından, namaz kılan Said Nursi'nin fotoğrafını çekmeye başladı. Bediüzzaman namazı bozdu. Eliyle fotoğrafını çekmemesi için muhabiri uyardı. Bu fotoğraf Akşam gazetesinde yayımlandı. Muhabir Şeref Köylübaş, fotoğrafın hikâyesini yazdı.

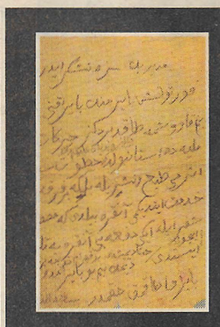

BAYRAK BENİM HAKKIM: Said Nursi, Afyon'da hapishanedeyken cezaevi müdürü bir Cumhuriyet Bayramı'nda tahrik için koğuşuna bayrak astırır. Bediüzzaman'ın buna tepkisi ise müdürün hiç ummadığı şekilde olur: "Müdür Bey size teşekkür ederim ki, Kurtuluş Bayramı'nın bayrağını benim koğuşuma astırdınız. Hareket-i Milliye'de, İstanbul'da İngiliz ve Yunan aleyhindeki Hutuvat-ı Sitte eserimi tab ve neşri ile belki bir fırka kadar hizmet ettiğimi Ankara bildi ki, Mustafa Kemal şifre ile iki defa Ankara'ya taltif için istedi. Hatta demişti: Bu Kahraman Hoca bize lazımdır. Demek benim bu bayramda bu bayrağı takmak hakkımdır." Resimde Said Nursi'nin el yazısı görülüyor.

Srebrenica'daki insanlık soykırımının izleri

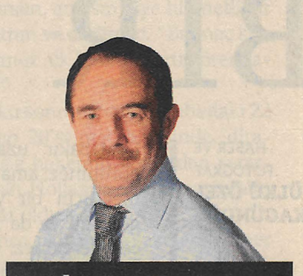

AhmetTezcan

Srebrenica'da yaşananlarla ilgili Türkçe yazılmış tek kitap yoktu. Gazeteci Mehmet Koçak'ın, gazeteciliğin dışına itildiği günlerde bile peşini bırakmayıp kitaplaştırdığı Srebrenica Katliamı'nı okuyun. Ertuğrul Özkök'ün gazete köşelerinde yaldızlanan Tuhaf'ı eminim size daha bir tuhaf gelecektir.

Hiç uzak değil. Dün kadar yakın. Gün kadar gerçek.

Yugoslavya'nın dağılma sürecince Bosna-Hersek'te dünyanın gözleri önünde, televizyon kameralarının geniş açılarında, kahvaltı sofralarında açık televizyon ekranlarında seyredilen, evet sadece seyredilen Srebrenica katliamından söz ediyorum.

Sırpların vahşet, şiddet ve dehşetin her türünü en alçakça olanıyla uyguladıkları bu soykırımın üzerinden sadece 15 yıl geçti.

Geçen hafta o soykırımın 15. yıldönümüydü.

11 Temmuz 1995 yılında gerçekleştirilen bu katliamın insanı insanlığından utandıran detaylarına girmeyeceğim.

Pek çok ülkede, çok sayıda araştırmacı, gazeteci Srebrenica katliamının detaylarını sebep-sonuç analizleriyle birlikte kaleme alıp yazdı.

Ancak Türkiye'de bu yapılmadı.

Türkiye'de kendilerine "gazeteci-yazar" denilen en üst tepeleri işgal ederek kendi toplumundan başlamak üzere insana dair ne varsa değer adına yamultarak, kendi pespaye yaşam biçimlerini "laiklik-özgürlükilericilik-çağdaşlık" kisveleriyle dayatan Hedonizm guruları, Srebrenica katliamı konusunda da 3 maymunu oynadılar.

Patronları için arabalarının bagajlarında taşıdıkları şarap şişeleri, Bosna'da Srebrenica'da paramparça edilen insanlardan daha değerliydi onlar için.

Avrupa'nın tam ortasında yaşanan bu vahşeti haberleştirmek için çırpınan bir avuç Türk muhabir dışında, kimse ilgilenmedi. O muhabirlerden kaçı görevde bugün bir düşünün. Hemen hepsi zaman içinde kullanıldılar, sonra itildiler, kakıldılar ve hatta suçlandılar, mesleğin dışına itilerek unutturuldular.

Srebrenica'da yaşananlarla ilgili Türkçe yazılmış tek kitap yoktu bu yüzden.

Görülmedi, unutuldu, unutturuldu.

15 yıllık körlük bugüne kadar sürdürüldü.

Bu da soykırımın gazetecilik boyutundaki uzantısıydı. O kırımı gerçekleştiren Hedonizm tapınıcısı gazete yöneticileri bugün Tuhaf hikâyelerle piyasa edebiyatına katkıda bulunuyorlar.

***

Srebrenica'da yaşanan soykırımı izleyen, zaman içinde meslek dışına itilse de 15 yıl önce yakaladığı haberin peşini bırakmayan gazeteci Mehmet Koçak, insanlık tarihine kara bir leke olarak geçen bu soykırımla ilgili Türkçe kaleme alınmış ilk kitabı hazırladı.

Bosna-Hersek'teki soykırımı yakından izlemiş, haberleştirmiş, gazetecilik yapamadığı günlerde dahi, Bosna'yı mesken tutarak mazlumların ve onların katillerinin peşini bırakmayan meslekî ve insani onur duygusuyla bilgi ve belge toplayarak, yaşananların perde arkasındaki politik oyunları da deşifre eden bir kitabı kaleme aldı ve nihayet kendi imkânlarıyla yayımlatabildi.

"İnsanlık Tarihinde Bir Kara Leke" üstbaşlığıyla "Srebrenica Soykırımı" adıyla çıkan bu kitap yarın (19 Temmuz Pazartesi), bir tanıtım toplantısıyla soykırımın 15. yıldönümü anısına kitap piyasasına çıkmış olacak.

Gazeteci Mehmet Koçak'ın Srebrenica Katliamı'nı okuyun.

Bu kitabı okurken eminim bir nebze vicdan varsa titreyecektir yüreğiniz. Bir cimcik akıl varsa donacaktır. Bir parça iz'an sahibiyseniz başka katliamları, Abhazya'yı, Çeçenistan'ı, Karadağ'ı, Karabağ'ı, Somali'yi, Batı Şeria'yı, Gazze'yi, en son uluslararası karasularda pişkinlikle işlenen Mavi Marmara katliamını hatırlayacaksınız.

Lütfen okuyun!

Ertuğrul Özkök'ün gazete köşelerinde yaldızlanan Tuhaf'ı eminim size daha bir tuhaf gelecektir.

Fakat yine eminim ki Tuhaf kadar ilgi görmeyecektir Mehmet Koçak'ın anlattığı gerçekler.

"Hedonya şehrinin sakinleri, yani biz, gazeteciler" yine duyarsız, duygusuz, ilgisiz kalarak insanlık kavramının dışında bir yerlere/kesimlere ilişmeye devam edeceğiz.

Belki birkaç söyleşi, bir iki değinme dokunma ile geçiştirilecek bu kitap.

***

Mehmet Koçak kitabın ilk prova baskısını getirip de "Bunu nasıl duyurabiliriz, hangi köşe yazarları bu kitapla ilgilenir de okurlarına duyurur?" diye sorduğunda avuçlarıma baktım.

Avuçlarımda parmaklarımın sayısı azalıverdi.

Yemin ederim ki Srebrenica'da yaşanan acılardan daha büyük bir acı, "7 bin torba kemik"ten daha korkunç bir sonuçtur bu.

Srebrenica'da 15 yıl önce yaşanan katliamdan çok daha alçakçası, son 20 yılda "gazetecilik katliamı" olarak yaşandı bu ülkede ve yaşanmaya da devam ediyor.

11 Temmuz'da Türkiye Başbakanı, Sırp devlet başkanı dahil dünyadan birkaç lider, politikacı ve gazeteci ile Srebrenica'da idi.

Bununla ilgili birkaç haber ve vefalı kalp sahibi yazarlardan birkaç yazı...

O kadar... Sonra yine unutulacak... Unutturulacak...

İşte bu yüzden nehir kenarında yazılmış tuhaf hedonist hikâyeler kadar yer bulmayacak Mehmet Koçak'ın Srebrenica kitabı.

"Bu tarih; her yıl dünya insanlığı Srebrenica kurbanlarını rahmetle anarken, katliamcı Sırpları ve onlara fırsat veren, işbirlikçilerin lanetlediği tarihtir. İçimizdeki dinmeyen acının adı; Srebrenica.. Seni unutmadık, unutmayacağız ve unutturmayacağız" sözleriyle bitirmiş kitabını Mehmet Koçak.

Ben o kadar ümitli değilim hafızamız, vefamız ve vicdanımız adına.

Tuhaf hikâyelerle bunatılmış gazetecilik hafızamız 15 yılı değil, 15 ayı değil, 15 günü değil, hatta 15 saati değil, bir televizyon haberinin süresi olan 1,5 dakika ile sınırlı ne yazık ki!

Gerçek katliam, soykırım, her ne ise o, işte budur!

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ